

LJN: BN0940, Rechtbank Arnhem , 05/900982-08 Print uitspraak

Datum uitspraak: 12-07-2010

Datum publicatie: 12-07-2010

Rechtsgebied: Straf

Soort procedure: Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie: De militaire kamer veroordeelt 30-jarige militair tot een voorwaardelijke gevangenisstraf en een werkstraf van maximale duur wegens diefstal van een militair voertuig en diefstallen van diverse militaire verbindingsmiddelen, gepleegd op verschillende kazernes in Nederland.

Uitspraak

RECHTBANK ARNHEM

Sector strafrecht

Militaire kamer

Promis II

Parketnummer : 05/900982-08

Datum zitting : 28 juni 2010

Datum uitspraak : 12 juli 2010

TEGENSPRAAK

In de zaak van

de officier van justitie in het arrondissement Arnhem

tegen

naam : [verdachte],

geboren op : 8 februari 1980 te Goor,

adres : [adres],

plaats : [woonplaats],

rang/rnr : korporaal der eerste klasse / [nr]

ingedeeld bij : [x]

Raadsman : mr. J.F. van Halderen, advocaat te Haarlem.

1. De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is, na een door de militaire kamer toegelaten wijziging van de tenlastelegging, tenlastegelegd dat:

1.

hij op of omstreeks 31 juli 2008, althans in of omstreeks de periode gelegen van 1 juli 2008 tot en met 30 september 2008, te of nabij Assen, en/of Schaarsbergen, in de gemeente Arnhem, in elk geval in Nederland, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een militair voertuig (Mercedes-Benz Gelände), in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan het Ministerie van Defensie, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte, waarbij verdachte dat voertuig onder zijn bereik heeft gebracht door middel van een valse sleutel (universele MB-sleutel);

althans indien het vorenstaande niet tot een veroordeling leidt,

hij in of omstreeks de periode gelegen van 1 juli 2008 tot en met 30 september 2008, te of nabij Assen, en/of Schaarsbergen, in de gemeente Arnhem, in elk geval in Nederland, opzettelijk een militair voertuig (Mercedes-Benz Gelände), geheel of ten dele toebehoren aan het Ministerie van Defensie, in elk geval aan anderen of een ander dan verdachte, welk voertuig verdachte anders dan door misdrijf, te weten als een aan hem, verdachte, (ten behoeve van de dienst) ter beschikking gesteld vervoermiddel, onder zich had, wederrechtelijk zich heeft toegeëigend;

2.

hij op een of meer tijdstippen in of omstreeks de periode gelegen van 11 maart 2002 tot en met 26 januari 2009, te of nabij Schaarsbergen, in de gemeente Arnhem, en/of Ede en/of Havelte, in de gemeente Westerveld, en/of Oirschot, en/of Stroe, in de gemeente Barneveld, in elk geval in Nederland, (telkens) met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening heeft weggenomen een of meer (militaire) verbindingsmiddelen, althans een of meer (militaire) radio's en/of speakers (zogenaamde PRR), in elk geval een hoeveelheid communicatie-apparatuur, geheel of ten dele toebehorende aan het Ministerie van Defensie, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte;

3.

hij op of omstreeks 8 februari 2007, te Stroe, gemeente Barneveld, in elk geval in Nederland, opzettelijk bij (een) bevoegde ambtena(a)r(en) van de Koninklijke Marechaussee aangifte heeft gedaan van de diefstal van zes (militaire) radio's, in elk geval aangifte heeft gedaan van enig strafbaar feit, terwijl verdachte wist dat bedoeld strafbaar feit niet was gepleegd;

4.

hij op een of meer tijdstippen in of omstreeks de periode gelegen van 11 maart 2002 tot en met 26 januari 2009, te of nabij Schaarsbergen, in de gemeente Arnhem, en/of Havelte, in de gemeente Westerveld, en/of (een) andere plaats(en), in elk geval in Nederland, (telkens) met

het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening heeft weggenomen een hoeveelheid (militaire) kleding (waaronder jassen en/of broeken) en/of (leger)schoenen en/of rugtassen en/of breaklights (breeklichtjes), in elk enige hoeveelheid militaire goederen, geheel of ten dele toebehorende aan het Ministerie van Defensie, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte;

2. Het onderzoek ter terechtzitting

De zaak is op 28 juni 2010 ter terechtzitting onderzocht. Daarbij is verdachte verschenen. Verdachte is bijgestaan door mr. J.F. van Halderen, advocaat te Haarlem.

De officier van justitie, mr. J.C. Stikkelman, heeft geëist dat verdachte ter zake van het onder 1 primair en het onder 2 tot en met 4 tenlastegelegde zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van drie maanden geheel voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren en voorts tot een werkstraf voor de duur van 240 uren subsidiair 120 dagen hechtenis met aftrek overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht.

Verdachte en zijn raadsman hebben het woord ter verdediging gevoerd.

3. De beslissing inzake het bewijs

Voor zover er in de tenlastelegging kennelijke taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn die fouten verbeterd. Verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

Feit 1

Ten aanzien van feit 1 is er sprake van een bekende verdachte als bedoeld in artikel 359 derde lid, tweede volzin van het Wetboek van Strafvordering. Daarom wordt volstaan met een opgave van de bewijsmiddelen, zijnde:

- de verklaring van verdachte, zoals afgelegd ter terechtzitting van 28 juni 2010;
- een in de wettelijke vorm opgemaakt proces-verbaal nr. PLnr, gedateerd 13 mei 2009, opgemaakt door verbalisant [naam] van de Koninklijke Marechaussee, district Noord-Oost, brigade Veluwe, met bijlagen, voor zover inhoudende:
 - het proces-verbaal van aangifte van [naam1], p.165-168;
 - het proces-verbaal van verhoor van [naam2], p.178.

Feit 2

Vaststaande feiten

Op grond van de bewijsmiddelen worden de navolgende feiten, die verder ook niet ter discussie staan, vastgesteld.

Op de Johannes Postkazerne te Havelte (in de gemeente Westerveld) is tussen 30 juni 2005 en 4 juli 2005 een militair verbindingsmiddel, te weten een radio, toebehorende aan het Ministerie van Defensie gestolen. Verdachte heeft deze radio weggenomen.

Op de Simon Stevinkazerne te Ede zijn op 26 oktober 2005 twee militaire verbindingsmiddelen, te weten twee radio's, toebehorende aan het Ministerie van Defensie gestolen. Verdachte heeft tenminste één van die radio's weggenomen.

Op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot zijn tussen 9 maart 2006 en 10 maart 2006 twee militaire verbindingsmiddelen, te weten twee radio's, toebehorende aan het Ministerie van Defensie, gestolen. Verdachte heeft tenminste één van die radio's weggenomen.

Op de Prins Mauritskazerne te Ede zijn in de periode vóór 1 januari 2007 twee militaire verbindingsmiddelen, te weten twee radio's, toebehorende aan het Ministerie van Defensie gestolen. Verdachte heeft tenminste één van die radio's in 2005 weggenomen.

Op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot is tussen 3 en 6 april 2006 een militair verbindingsmiddel, te weten een radio toebehorende aan het Ministerie van Defensie, gestolen.

Verder heeft verdachte in 2003 of 2004 een militair verbindingsmiddel, te weten een radio, toebehorende aan het Ministerie van Defensie, weggenomen op de Johannes Postkazerne in Havelte (in de gemeente Westerveld). Ook heeft verdachte ergens in 2003, 2004 of 2005 een radio, zijnde een militair verbindingsmiddel, weggenomen op een kazerne in Stroe (in de gemeente Barneveld). Deze radio was eigendom van het Ministerie van Defensie. Daarnaast heeft verdachte in mei 2006 op de Oranjekazerne te Schaarsbergen (in de gemeente Arnhem) in ieder geval twee militaire verbindingsmiddelen, te weten twee radio's, toebehorende aan het Ministerie van Defensie, weggenomen.

Verdachte heeft deze radio's verkocht aan [eigenaar dumpzaak], die destijds eigenaar was van een bedrijf dat zich bezig hield met in- en verkoop van (leger) dumpartikelen.

Standpunt van het openbaar ministerie

Het openbaar ministerie acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte zich heeft schuldig gemaakt aan diefstal van een aantal (ongeveer tien) radio's.

Standpunt van de verdediging

De raadsman heeft aangevoerd dat verdachte pas vóór aanvang van het verhoor op 27 januari 2009 om 14.41 uur een raadsman heeft kunnen consulteren en dat daarom de verhoren afgelegd vóór die consultatie overeenkomstig het Salduz-arrest van het EVRM moeten worden uitgesloten van het bewijs.

De verdediging stelt zich verder op het standpunt dat verdachte ongeveer tien radio's heeft gestolen.

Beoordeling van de standpunten.

Vast staat dat verdachte zich heeft schuldig gemaakt aan diefstal van een aantal militaire verbindingsmiddelen, zijnde radio's. De vraag is alleen hoeveel radio's dat zijn geweest.

Verdachte heeft ter zitting bekend dat hij in ieder geval acht radio's heeft gestolen. Over de

diefstallen op de Simon Stevinkazerne, de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne en de Prins Mauritskazerne heeft verdachte verklaard dat hij telkens één radio heeft gestolen. Echter, namens het Ministerie van Defensie wordt telkens aangifte gedaan van diefstal van twee radio's. De radio's zijn telkens gelijktijdig vermist geraakt. Verdachte is door ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee gehoord over deze diefstallen en heeft toen ten aanzien van de Simon Stevinkazerne en de Prins Mauritskazerne verklaard dat het ook zou kunnen dat hij, in plaats van één, telkens twee radio's heeft gestolen. Verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat hij denkt dat het telkens één radio is geweest, dat hij dit echter allemaal niet meer zeker weet omdat het allemaal lang geleden is en dat het ook wel zou kunnen dat hij toch telkens twee radio's heeft meegenomen. Verdachte heeft ter terechtzitting wel ontkend dat hij op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot naast één radio uit een MB ook nog één radio uit een YPR heeft weggenomen.

Nu verdachte over de van de Simon Stevinkazerne en de Prins Mauritskazerne gestolen radio's bij de Koninklijke Marechaussee heeft verklaard dat het best zou kunnen dat hij er twee heeft meegenomen en verdachte ter terechtzitting heeft verklaard het allemaal niet meer zo zeker te weten, ziet de militaire kamer geen aanleiding om aan de verklaring van verdachte zoals afgelegd bij de Koninklijke Marechaussee en de bovengenoemde aangiftes te twijfelen. Dit geldt ook voor de diefstal van de radio uit de YPR op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Verdachte heeft daarover tijdens twee verhoren bij de Koninklijke Marechaussee verklaard dat hij in 2005 of 2006 's avonds op de kazerne in Oirschot zag dat het luik van een YPR open stond, dat hij in de YPR is gekropen en dat hij zag dat er aan de linkerkant binnen in de YPR radio's gemonteerd waren en dat hij er toen één uit heeft gehaald en meegenomen. Verdachte heeft daarover een consistente en gedetailleerde verklaring afgelegd en de militaire kamer ziet geen aanleiding om aan die gedetailleerde verklaring, die wordt ondersteund door de aangifte, te twijfelen. Zij acht daarom wettig en overtuigend bewezen dat verdachte, naast de bij de vaststaande feiten genoemde acht radio's, óók de bovengenoemde drie radio's heeft gestolen.

Ten aanzien van de radio's die gestolen zijn op de Oranjekazerne te Schaarsbergen in mei 2006 is namens het Ministerie van Defensie aangifte gedaan van diefstal van vier radio's. Verdachte heeft ter zitting verklaard dat hij denkt dat het twee radio's waren. Verdachte heeft echter bij de Koninklijke Marechaussee verklaard dat hij vier radio's heeft meegenomen én ter terechtzitting tevens verklaard dat het misschien wel zou kunnen dat hij vier radio's heeft meegenomen. Gelet op die verklaringen acht de militaire kamer wettig en overtuigend bewezen dat verdachte op de Oranjekazerne te Schaarsbergen geen twee maar vier radio's heeft gestolen.

In totaal heeft verdachte zich dus schuldig gemaakt aan diefstal van 13 radio's op verschillende kazernes in Nederland.

De militaire kamer stelt verder vast dat, naast de diefstallen van de hierboven genoemde goederen, zich in het dossier overigens nog diverse aangiftes van diefstal van militaire goederen bevinden. Nu verdachte de diefstal van deze goederen ontkent en er zich in het dossier, behoudens de aangiftes, geen overige bewijsmiddelen bevinden die de stelling dat verdachte deze goederen heeft gestolen zouden kunnen ondersteunen, acht de militaire kamer (evenals de officier van justitie) diefstal van deze goederen niet bewezen.

De raadsman heeft voorts nog aangevoerd dat de processen-verbaal van verhoor afgelegd vóór 27 januari 2009, 14.41 uur moeten worden uitgesloten van het bewijs. Echter, de

militaire kamer bezigt uitsluitend tot het bewijs de processen-verbaal van verhoor van ná 27 januari 2009, 14.41 uur en de verklaring van verdachte, zoals afgelegd ter terechtzitting van 28 juni 2010. Het verweer van de raadsman kan derhalve onbesproken worden gelaten.

Feit 3

Vaststaande feiten

Verdachte heeft op 8 februari 2007 namens het Ministerie van Defensie aangifte gedaan van diefstal in de periode tussen november 2006 en 7 februari 2007 van (onder andere) zes radio's, terwijl verdachte een aantal van deze radio's zelf in die periode had gestolen.

Standpunt van het openbaar ministerie

Het openbaar ministerie stelt zich op het standpunt dat verdachte zich met het hierboven genoemde schuldig heeft gemaakt aan het doen van een valse aangifte. Het openbaar ministerie voert daartoe aan dat verdachte weliswaar ervan op de hoogte was dat het strafbare feit waarvan hij aangifte deed wél was gepleegd, maar dat de strekking van het artikel is dat men de opsporingsinstanties niet doelbewust op het verkeerde been mag zetten. Nu verdachte dit wél heeft gedaan, namelijk door zichzelf door het doen van aangifte als dader uit te sluiten, heeft verdachte zich strafbaar gemaakt aan het doen van een valse aangifte.

Standpunt van de verdediging

De verdediging stelt dat verdachte aangifte heeft gedaan en bij die aangifte uitsluitend verzuimd heeft te melden dat hij (één van) de dader(s) was. Naar het oordeel van de verdediging maakt het doelbewust weglaten van die informatie de aangifte nog niet vals en moet verdachte daarom worden vrijgesproken van het onder 3 tenlastegelegde.

Beoordeling van de standpunten

De militaire kamer stelt vast dat verdachte aangifte heeft gedaan van diefstal van (militaire) radio's, wetende dat hij in ieder geval een aantal van deze radio's zelf eerder had gestolen. De vraag is nu of verdachte zich daarmee schuldig heeft gemaakt aan het doen van een valse aangifte.

De militaire kamer is van oordeel dat hier niet gesproken kan worden van een aangifte door verdachte van een strafbaar feit wetende dat dit niet is gepleegd, maar van een aangifte van een strafbaar feit dat wel is gepleegd maar waarbij het eigen aandeel daarin wordt verzwegen. Een situatie als deze wordt niet bestreken door artikel 188 van het Wetboek van Strafrecht.

Dat het bescherm belang van het artikel mede er in ligt dat men het opsporingsapparaat niet op het onjuiste been zet, zoals is aangevoerd door de officier van justitie, doet daaraan niet af. De militaire kamer zal verdachte daarom vrijspreken van het onder 3 tenlastegelegde.

Feit 4

Uitgangspunten

Namens het Ministerie van Defensie is op 28 januari 2009 aangifte gedaan van "diefstal c.q. verduistering" van batterijen, break-lights, light sticks en schoensmeer op de Oranjekazerne te

Schaarsbergen (in de gemeente Arnhem), gepleegd in de periode van 1 januari 2007 tot en met 28 januari 2009. Verdachte heeft ter zitting bekend dat hij uit die kazerne onder meer breaklights, kleding (waaronder jassen, broeken en (leger)schoenen) en rugtassen heeft meegenomen en dat hij in 2003 12 (militaire) NBC-jassen heeft meegenomen van de Johan Postkazerne in Havelte (in de gemeente Westerveld)

Standpunt van het openbaar ministerie

Het openbaar ministerie stelt zich op het standpunt dat de door verdachte meegenomen goederen eigendom waren van het Ministerie van Defensie en dat verdachte deze goederen, zelfs als deze goederen in de zogenoemde “matskist” hebben gelegen, niet had mogen meenemen. Nu verdachte deze goederen toch heeft meegenomen, heeft hij zich naar het oordeel van de officier van justitie schuldig gemaakt aan diefstal van deze goederen.

Standpunt van de verdediging

De verdediging heeft aangevoerd dat verdachte de goederen uit de “matskist” heeft gehaald, in welke kist goederen worden bewaard die zijn afgekeurd en moeten worden vernietigd. Naar het oordeel van de raadsman heeft het Ministerie van Defensie afstand van deze goederen gedaan door deze in de matskist te stoppen en ontbreekt daarmee de wederrechtelijkheid van verdachtes handelen. Verdachte zou daarom moeten worden vrijgesproken van diefstal van deze goederen.

Subsidiair heeft de raadsman bepleit dat verdachte vanaf ongeveer juli 2008 bij het Ministerie van Defensie in dienst was als foerier en uit hoofde van die functie (mede) het beheer had over de “matskist” en de voorraad waartoe de breaklights behoorden. Naar het oordeel van de raadsman had verdachte in die periode de tenlastegelegde goederen anders dan door misdrijf, te weten uit hoofde van zijn functie, onder zich. Wanneer verdachte die goederen niet uit de matskist of uit de voorraad had mogen halen, dan betekent dit dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan verduistering en niet aan de tenlastegelegde diefstal. Verdachte zou daarom moeten worden vrijgesproken van de tenlastegelegde diefstal.

Beoordeling van de standpunten

De militaire kamer stelt vast dat namens het Ministerie van Defensie aangifte is gedaan van diefstal van verschillende goederen, waarvan uitsluitend de diefstal van de breaklights aan verdachte is tenlastegelegd. Er is géén aangifte gedaan van de vermissing van de overige tenlastegelegde goederen die verdachte heeft bekend te hebben gestolen, te weten de jassen, broeken, (leger)schoenen, en rugtassen. In het dossier bevindt zich dus geen aangifte waaruit kan worden afgeleid dat verdachte zich deze goederen, door het meenemen daarvan, wederrechtelijk heeft toegeëigend. In het dossier bevinden zich ook geen overige bewijsmiddelen die de wederrechtelijkheid van verdachte's handelen zouden kunnen onderbouwen.

Verdachte stelt voorts dat deze goederen werden verzameld in een zogenoemde “matskist”, waarbij het de bedoeling was dat deze op een zeker tijdstip zouden worden vernietigd. Verdachte heeft verklaard dat iedereen spullen uit deze kist mocht meenemen, omdat deze toch hun waarde hadden verloren. Verdachte heeft ook verklaard dat vele mensen dit deden. Verdachte betwist dus de wederrechtelijkheid van de toeëigening.

De militaire kamer acht - mede gelet op het ontbreken van een aangifte ten aanzien van de meeste van de goederen - de verklaring van verdachte omtrent de status van de goederen in de "matskist" niet zo onaannemelijk dat deze als ongeloofwaardig ter zijde kan worden geschoven. De militaire kamer stelt vast dat uit de stukken niet blijkt, dat nader onderzoek is gedaan naar de status van de goederen die zich in deze "matskist" bevonden.

Nu geen aangifte is gedaan van diefstal van deze goederen, de wederrechtelijkheid van de toeëigening van deze goederen door verdachte niet anderszins uit het dossier voortvloeit én de verklaring van verdachte over de status van deze spullen de militaire kamer niet geheel onaannemelijk voorkomt, kan de militaire kamer niet vaststellen dat verdachte zich deze goederen wederrechtelijk heeft toegeëigend. Verdachte zal daarom worden vrijgesproken van diefstal van deze goederen.

Dit is anders wat betreft de breaklights. Van diefstal van deze breaklights is immers wél aangifte gedaan en daarbij is expliciet aangegeven dat deze in eigendom toebehoorde aan het ministerie van Defensie en dat deze niet mee mogen worden genomen. Deze breaklights bevonden zich, zo blijkt uit de stukken, bovendien niet in de "matskist". Naar het oordeel van de militaire kamer kan daarmee wat betreft de breaklights wél de wederrechtelijkheid van de toeëigening wettig en overtuigend worden bewezen.

De verdediging stelt zich vervolgens subsidiair op het standpunt dat verdachte deze breaklights niet heeft gestolen maar heeft verduisterd omdat verdachte deze breaklights anders dan door misdrijf, namelijk uit hoofde van zijn functie als foerier, onder zich had.

De militaire kamer stelt vast dat de breaklights blijkens de aangifte ergens in de periode tussen 1 januari 2007 en 28 januari 2009 zijn weggenomen. Verdachte was in 2009 en deels in 2008 bij het Ministerie van Defensie in dienst in de functie van foerier. Verdachte was toen werkzaam op de Oranjekazerne te Schaarsbergen.

Verdachte stelt dat hij in die functie het beheer voerde over de voorraad. Uit het dossier volgt inderdaad dat verdachte de functie van foerier bekleedde. Echter, uit het dossier kan niet worden herleid wat die functie precies inhield en in hoeverre verdachte als heer en meester over de goederen waarover hij het beheer voerde, kon beschikken. De militaire kamer acht niet onaannemelijk en kan in ieder geval op basis van het dossier niet uitsluiten dat verdachte deze goederen, waaronder de breaklights, als beheerder waren toevertrouwd en hij de feitelijke heerschappij over deze goederen had. In die situatie zou verdachte deze goederen inderdaad anders dan door misdrijf, namelijk uit hoofde van zijn functie als foerier, onder zich hebben gehad. Dat zou kunnen betekenen dat verdachte zich niet heeft schuldig gemaakt aan diefstal, maar aan verduistering. Nu de militaire kamer het niet onaannemelijk acht dat verdachte de goederen niet heeft gestolen maar heeft verduisterd, zal zij verdachte vrijspreken van de onder 4 tenlastegelegde diefstal.

Conclusie

De militaire kamer acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het onder 1 primair en onder 2 tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat bewezen wordt geacht dat:

1 primair.

hij in de periode gelegen van 1 juli 2008 tot en met 30 september 2008, te Assen met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een militair voertuig (Mercedes-Benz Gelände), toebehorende aan het Ministerie van Defensie, waarbij verdachte dat voertuig onder zijn bereik heeft gebracht door middel van een valse sleutel (universele MB-sleutel);

2.

hij op tijdstippen in de periode gelegen van 11 maart 2002 tot en met 26 januari 2009, te Schaarsbergen, in de gemeente Arnhem, en Ede en Havelte, in de gemeente Westerveld, en en Stroe, in de gemeente Barneveld, telkens met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening heeft weggenomen (militaire) verbindingsmiddel toebehorende aan het Ministerie van Defensie

Hetgeen verdachte meer of anders is tenlastegelegd is niet bewezen. Verdachte moet daarvan worden vrijgesproken.

De beslissing dat verdachte het bewezenverklarde heeft begaan, is gegrond op de feiten en omstandigheden die in de bewijsmiddelen zijn vervat.

Voor zover meer feiten bewezen zijn verklaard, worden de bewijsmiddelen alleen gebruikt voor het feit of de feiten waarop deze betrekking hebben.

4a. De kwalificatie van het bewezenverklarde

Het bewezenverklarde levert op:

ten aanzien van feit 1 primair:

diefstal waarbij de schuldige het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van valse sleutels

ten aanzien van feit 2:

diefstal, meermalen gepleegd

4b. De strafbaarheid van de feiten

De feiten zijn strafbaar.

5. De strafbaarheid van verdachte

Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de strafbaarheid van verdachte geheel uitsluiten.

6. De motivering van de sanctie(s)

Bij de beslissing over de straf heeft de militaire kamer rekening gehouden met:

- de aard en de ernst van het bewezenverklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan;
- de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte, waarbij onder meer is gelet op:
 - het uittreksel uit het algemeen documentatieregister betreffende verdachte, gedateerd 27 januari 2009;
 - een reclasseringsadvies van Reclassering Nederland, gedateerd 17 juni 2010, betreffende verdachte.

Standpunt van het openbaar ministerie

De officier van justitie heeft geëist dat verdachte ter zake van het onder 1 primair en het onder 2 tot en met 4 tenlastegelegde zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van drie maanden geheel voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren en voorts tot een werkstraf voor de duur van 240 uren subsidiair 120 dagen hechtenis met aftrek overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht.

Standpunt van de verdediging

De raadsman heeft verzocht bij het bepalen van de strafmaat rekening te houden met de afdoening in soortgelijke zaken, waaronder de zaak met LJN-nummer BL3085, en met het feit dat verdachte naar alle waarschijnlijkheid door het Ministerie van Defensie zal worden ontslagen.

Beoordeling van de standpunten

Verdachte heeft zich gedurende een lange periode schuldig gemaakt aan diefstal van militaire verbindingsmiddelen op kazernes. Het gaat daarbij om militaire radio's met een nieuwwaarde van tienduizenden euro's. Daarnaast heeft verdachte ook een militair voertuig gestolen en doorverkocht.

Verdachte was ten tijde van de diefstallen militair en werkte destijds op de verschillende kazernes. Verdachte heeft door zijn handelen niet alleen zijn werkgever, het Ministerie van Defensie, financieel benadeeld, maar hij heeft ook het vertrouwen dat zijn collega's en zijn werkgever in hem hadden misbruikt. Hij heeft verklaard daarbij uitsluitend gedacht te hebben aan het verkrijgen van financiële middelen om deel te kunnen blijven uitmaken van het motorcrossteam van het Ministerie van Defensie, aangezien hij daarvoor (althans aanvankelijk) in zijn optiek niet voldoende op andere wijze werd gesponsord. Dat hij op een andere manier deze benodigde financiële middelen had moeten verkrijgen, dan wel met het motorcrossen had kunnen ophouden, is niet in hem opgekomen en de militaire kamer neemt verdachte kwalijk dat hij zo lichtzinnig over dergelijke diefstallen dacht.

In beginsel zou een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor dergelijke feiten op zijn plaats zijn. Verdachte heeft echter geen noemenswaardige documentatie en heeft zijn medewerking aan het onderzoek verleend. Bovendien is verdachte momenteel als gevolg van de feiten door het Ministerie van Defensie geschorst en is hij in afwachting van ontslag. De militaire kamer

is daarom van mening dat volstaan kan worden met een werkstraf, maar dan wel een werkstraf van de maximale duur. Een lagere werkstraf zou geen recht doen aan de ernst van de feiten. De tijd door verdachte in verzekering en in voorlopige hechtenis doorgebracht, te weten elf dagen, zijnde tweentwintig uren, zal overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht van de duur van deze werkstraf worden afgetrokken.

Daarnaast zal de militaire kamer een geheel voorwaardelijke gevangenisstraf aan verdachte opleggen. Zij beoogt verdachte daarmee in de toekomst, ook bij andere werkgevers, ervan te weerhouden om zich wederom schuldig te maken aan dergelijke feiten

Deze voorwaardelijke op te leggen gevangenisstraf is lager dan door de officier van justitie is gevorderd, omdat de militaire kamer komt tot een andere bewezenverklaring dan de officier van justitie.

7. De toegepaste wettelijke bepalingen

De beslissing is gegrond op de artikelen 10, 14a, 14b, 14c, 22c, 22d, 27, 57, 310 en 311 van het Wetboek van Strafrecht.

8. De beslissing

De militaire kamer, rechtdoende:

Spreekt verdachte vrij van de onder 3 en 4 tenlastegelegde feiten.

Verklaart bewezen dat verdachte het onder 1 primair en 2 tenlastegelegde, zoals vermeld onder punt 3, heeft begaan.

Verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is tenlastegelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Verstaat dat het aldus bewezenverklaarde oplevert de strafbare feiten zoals vermeld onder punt 4a.

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

Veroordeelt verdachte wegens het bewezenverklaarde tot

A. een gevangenisstraf voor de duur van 1 (één) maand.

Bepaalt dat deze gevangenisstraf niet tenuitvoer zal worden gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten.

De tenuitvoerlegging kan worden gelast indien de veroordeelde zicht voor het einde van de proeftijd van 2 (twee) jaren schuldig heeft gemaakt aan een strafbaar feit.

B. het verrichten van een werkstraf gedurende 240 (tweehonderdveertig) uren.

Bepaalt dat deze werkstraf binnen 1 (één) jaar na het onherroepelijk worden van dit vonnis

moet worden voltooid.

De termijn binnen welke de werkstraf moet worden verricht, wordt verlengd met de tijd dat de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen, alsmede met de tijd dat hij ongeoorloofd afwezig is.

Beveelt dat, voor het geval dat veroordeelde de werkstraf niet naar behoren verricht, vervangende hechtenis zal worden toegepast.

Stelt deze vervangende hechtenis vast op 120 (honderdtwintig) dagen.

Beveelt overeenkomstig het bepaalde in artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht dat de tijd, door de veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en in voorlopige hechtenis doorgebracht, te weten 11 dagen, zijnde 22 uren, geheel in mindering zal worden gebracht.

Aldus gewezen door:

mr. T.P.E.E. van Groeningen (voorzitter), mr. M.S.T. Belt en kapitein ter zee van administratie mr. H.T. Wagenaar (militair lid), in tegenwoordigheid van M.H. van de Pol en mr. S.C.A.M. Janssen (griffiers).

en uitgesproken ter openbare terechtzitting van deze rechtbank op 12 juli 2010.
